

ХАРИ ХАРИСЪН ОТКЪС ОТ РЪКОПИС

Превод от английски: Деница Минчева, 2017

chitanka.info

*Като чер хайвер за простака, Господи
помилуй!*^[1]

Зад един старинен шкаф на Бодлианската библиотека в Оксфорд попаднах на ръкопис, изписан върху два листа пергамент, привързани с кожен ремък. Открих ги съвсем случайно. Така се случи, че изпуснах една тежка британска монета от петдесет пенса, по-голяма от половин американски долар и съответстваща като стойност на осемдесет и пет американски цента. Монетата се изтърколи между шкафа и стената. Виждах я, но не можех да я стигна, затова избутах шкафа малко напред, колкото да мога да си провра ръката. Тъкмо когато се протегнах за монетата, нещо се спусна отгоре и се спря о пръстите ми. Изтеглих предмета заедно с монетата и се оказа, че това са споменатите листи пергамент.

В интерес на истината не мога да твърдя с абсолютна сигурност, че ръкописът е автентичен, т.е. не мога да потвърдя автентичността на автора му. Що се отнася до самия пергамент, неговата очевидна възраст беше потвърдена чрез химически тестове. Ако страниците действително са изгубен откъс от писанията на самия безсмъртен Бард, те са наистина безценни и хвърлят светлина върху някои неизвестни досега аспекти на неговите пиеси.

Хронологията на събитията изглежда съвсем ясна. Людовико Ариосто^[2] е написал епичната си поема „Бесният Роланд“ в началото на шестнадесети век и е общоизвестен факт, че Спенсър^[3] е използвал поемата като основа за своята „Кралица на феите“. Това е била общоприета практика за времето си. Знае се, че самият Шекспир е черпил материал от други книги за собствените си пиеси. Тъй като е написал „Сън в лятна нощ“ към края на първото десетилетие на шестнадесети век, напълно е възможно да е познавал поемата на Ариосто — един от най-ранните фантастични романи, разказващ за пътуване до Луната. Нима не е възможно Шекспир да е решил да използва същата идея? Много е възможно откритият от мен откъс от

ръкопис, копие от който прилагам по-долу, да хвърли светлина върху този въпрос.

СЪН В ЛЯТНА НОЩ — ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ. ПЪРВА СЦЕНА. В ГОРАТА.^[4]

Влизат Клина, Талашко, Кросното, Пискуна, Носльо и Комара.

Кросното: Всички ли сме?

Клина: До един! А мястото е тъкмо за нашата репетиция. Тази полянка ще ни бъде вместо сцена, този глог ще ни е за гардероб. И ние ще представляваме точно както после пред княза.

Кросното: Слушай, Клине!

Клина: Слушам, Кросно!

Кросното: Има в тази комедия за Лунния човек едни такива неща, дето няма да се харесат. Преди всичко долита тук космичен кораб с рев и тътен. Това дамите не могат го изтрая. Прав ли съм?

Носльо: Прав си, дявол да те вземе! Много ще ги тиранизира!

Комара: Като си помисля, май ще трябва да махнем ракетата!

Кросното: Никакво махане! Знам как ще оправим работата! За всякакви ракети ще забравим. Наместо това звездната баржа като кораб безтегловен ще представим.

Носльо: Ами тази безтегловност? Ако се стреснат дамите от нея?

Кросното: Не, всичко ще е съвсем просто. Ей тук една дръжка кораба да направлява, а отгоре здрави въжета, да го държат и спуснат на мястото подбрано.

Клина: Що за място е това?

Кросното: Зад една стена, където въжетата ще откачим и така мнимият полет ще прикрием.

Носльо: Ама как се вкарва стена в стая? Какво ще кажеш ти, Кросно?

Клина: Вярно, не можем да докараме стена.

Кросното: Много просто! Един от нас ще представлява стена. Ще го намажем с глина или ще го варосаме, за да е ефикасно, че е стена. Но стига за стената. Да караме нататък. Лунният човек след туй ще се яви, пристъпвайки иззад стената, и там, пред сбраните знатни особи ще си каже речта.

Клина: Що за реч ще е това?

Кросното: Нима не знаеш? Речта, която там открихме, в онази книга на стария църковен рафт. Как Лунният човек без перипетии преплавал космическия океан. Как с хитроумните намотки постигнал пълна безтегловност и с главоломна скорост успял досущ да се откъсне.

Клина: Да откъсне откъде?

Кросното: Негодник мързелив, нима сам не прочете? Откъснал се от лунната прегръдка. А след туй скъсал с лекота и връзките, които, при все че са безпътни, тук на Земята ни придържат от детството до старостта.

Клина: Но как? Тез извъртени твои думи размътват бедничката ми глава.

Кросното: Аз ще те извъртя отзад, ти празнословен хленчещ Клине. Какво не ти е ясно?

Клина: Всичко.

Кросното удря Клине, който пада. Всички излизат.

Напреки на последните реплики е изписана забележка:

Не, няма да мине. Пазарът още не е узрял за НФ^[5]. Да се пренапише, най-добре в стил фантазия. Да не забравя да се снабдя с книги с вълшебни приказки.

[1] Комбинация от две фрази от Действие II, Сцена II на „Хамлет“; превод Валери Петров, 1985 г. — Б.пр. ↑

[2] Людовико Ариосто — ренесансов италиански поет и драматург. — Б.пр. ↑

[3] Едмънд Спенсър — английски поет от 16-ти век. — Б.пр. ↑

[4] Всички оригинални части от откъса са съгласно превода на Валери Петров, 1985 г. — Б.пр. ↑

[5] НФ — научна фантастика. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.